

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 juni 2008.

(¹) EUT L 396, s. 855.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 25 februari 2010 — Lidl & Companhia mot Fazenda Pública

(Mål C-106/10)

(2010/C 113/49)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lidl & Companhia

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfråga

Ska artikel 78.1 a, jämförd med artikel 79.1 c, i direktiv 2006/112/EG (¹) av den 28 november 2006 tolkas så, att det inte är tillåtet att låta belopp som betalas avseende den fordonskatt som införts genom lag nr 22-A/2007 av den 29 juni 2007 ingå i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, vid gemenskapsinterna förvärv?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 1 mars 2010 — kommissionen mot rådet

(Mål C-111/10)

(2010/C 113/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky och A. Stobiecka-Kuik)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut av den 16 december 2009 om beviljande av statligt stöd från myndigheterna i Republiken Litauen för inköp av statligt ägd jordbruksmark mellan den 1 januari 2010 och den 31 december 2013, (¹) och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Rådet har genom att anta det omtvistade beslutet satt åt sidan kommissionens beslut, som baserats på förslaget om lämpliga åtgärder i punkt 196 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 (²) (nedan kallade 2007 års riktlinjer) samt på att Republiken Litauen förbehållslöst accepterat detta förslag, vilket förpliktar medlemsstaten att upphöra med den existerande stödordningen för köp av statligt ägd jordbruksmark senast den 31 december 2009. Under skenet av exceptionella omständigheter har rådet i själva verket tillåtit Republiken Litauen att bibehålla stödordningen fram till utgången av 2007 års riktlinjer för jordbruk den 31 december 2013. De omständigheter som rådet gjort gällande ska ligga till grund för beslutet är uppenbarligen inte exceptionella omständigheter av en sådan art som kan motivera beslutet, och ingen hänsyn tas heller till kommissionens beslut i frågan.

2. Till stöd för sin talan anger kommissionen fyra grunder:

Som första grund anges att rådet inte var behörigt att agera enligt artikel 108.2 tredje stycket FEUF då stödet det godkände var ett befintligt stöd som Republiken Litauen hade åtagit sig att eliminera innan slutet av år 2009 när den accepterade kommissionens förslag om lämpliga åtgärder.

Som andra grund vidhålls att rådet missbrukade sin makt när det satte åt sidan beslutet om att Republiken Litauen kunde använda sig av stödåtgärderna fram till slutet av år 2009, men inte efter detta datum, och gav tillstånd till att stödet fick bibehållas fram till 31 december 2013.

Som tredje grund anges att det omtvistade beslutet antagits i strid mot principen om lojalt samarbete, vilken gäller såväl medlemsstater som mellan institutionerna. Genom rådets beslut har Republiken Litauen befriats från sina förpliktelser om samarbete med kommissionen vad gäller de lämpliga åtgärder medlemsstaten accepterat beträffande det befintliga stödet för köp av statligt ägd jordbruksmark, inom ramen för samarbetet i enlighet med artikel 108.1 FEUF.

Slutligen hävdar kommissionen att rådet gjort en uppenbart oriktig bedömning med avseende på frågan huruvida det förelåg sådana exceptionella omständigheter som motiverade beslutet om att godkänna stödet. Kommissionen anger att i den utsträckning några exceptionella omständigheter ändå existerade, är det godkända stödet i det omtvistade beslutet antingen oförmöget att svara mot dessa omständigheter eller går utöver vad som är nödvändigt för detta, i strid med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 319, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van Cassatie van België (Belgien) den 1 mars 2010 — Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen mot Zaza Retail BV (Phillippe och Cécile Noelmans i egenskap av konkursförvaltare för Zaza Retail BV [Belgien]), intervenient: Zaza Retail BV (Manon Cordewener i egenskap av konkursförvaltare för Zaza Reteil BV [Nederländerna])

(Mål C-112/10)

(2010/C 113/51)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van Cassatie van België

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Motpart: Zaza Retail BV (Phillippe och Cécile Noelmans i egenskap av konkursförvaltare för Zaza Retail BV [Belgien])

Intervenient: Zaza Retail BV (Manon Cordewener i egenskap av konkursförvaltare för Zaza Reteil BV [Nederländerna])

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet ”de förutsättningar som gäller”, i artikel 3.4 a i insolvensförordningen ⁽¹⁾, också de förutsättningar

som åsyftar egenskaper som är nödvändiga för att kunna begära att ett insolvensförfarande ska inledas, eller det intresse som en person — till exempel åklagarmyndigheten i en annan medlemsstat — måste ha, eller avser dessa förutsättningar endast de materiella förutsättningarna för att inleda och genomföra ett sådant förfarande?

2. Kan begreppet borgenär i artikel 3.4 b i insolvensförordningen tolkas så vitt att även en nationell myndighet som enligt lagstiftningen i den medlemsstat där myndigheten ligger har behörighet att begära att ett insolvensförfarande ska inledas och som företräder allmänintresset och samtliga borgenärer, i förevarande fall lagenligt och i enlighet med artikel 3.4 b i insolvensförordningen kan begära att ett territoriellt insolvensförfarande ska inledas?

3. För det fall att begreppet borgenär även inbegriper en nationell myndighet som har behörighet att begära att ett konkursförfarande ska inledas, är det då nödvändigt, för att artikel 3.4 b i insolvensförordningen ska kunna tillämpas, att denna nationella myndighet visar att den handlar i de borgenärs intresse som har hemvist eller säte i det land där denna myndighet är ligger?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) den 3 mars 2010 — Storhertigdömet Luxemburg och Administration de l'enregistrement et des domaines mot Pierre Feltgen (konkursförvaltare för Bacino Charter Company SA i konkurs) och Bacino Charter Company SA

(Mål C-116/10)

(2010/C 113/52)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de Cassation du Grand-Duché de Luxembourg